

Küldetésben

2023

190 éve
válaszolunk
az idők
jeleire

Éberren figyelve a gyorsan változó társadalom mindig új helyzeteit, igyekszünk felismerni, hogy világunkban milyen feladatok vállalására vagyunk hivatottak.

Küldetések Van: Általános Direktórium 37.



Boldogasszony Iskolanővérek



190 év kegyelemmel teli utazása

*Roxanne Schares nővér,
általános főnöknő*

190 évvel ezelőtt jött létre Kongregációnk, amikor Karolina Gerhardinger (Boldog Jézusról nevezett Mária Terézia) két társával megkezdte a közösségi életét a bajorországi Neunburg vorm Waldban, Németországban. A szeretet útját járták be, melynek célja a társadalom sürgető, változó szükségleteinek felismerése és megválaszolása volt. Ez olyan kegyelemmel teli utazásá vált, amely az egész világra kiterjedő hálózatot hozott létre.

Isten szeretetének mélységes megtapasztalása által, egy olyan szeretet által, amely nem tudta kivárni, hogy mindent odaadjon (MT, 1), Boldog Mária Terézia Gerhardinger anya készíttést érzett arra, hogy Isten ügyét tegye szíve egyetlen gondjává, és a nevelésen keresztül foglalkozzon kora sürgető szükségleteivel. Lelkesedése másokat is arra ösztönzött, hogy ugyanezt a szeretet-kötelezettséget éljék meg: mélyen gyökerezzenek bele a világba, foglalkozzanak annak alapvető szükségleteivel, adják oda életüket, hogy mások élhessenek, és mindenkit elvezessenek az Istennel való egységre. (vö. KV, Előszó, K 33).

Ez a 190 év több mint 20 000 Boldogasszony Iskolanővér hitének, látásmódjának és bátorságának utazása is egyben.

190 év kegyelemmel teli utazása Sister Roxanne Schares, SSND, General Superior Isten elsöprő szeretetének megtapasztalását jelenti, amely a szeretet és a hűség bátor válaszára készítetett, és amely számtalan életet érintett, alakított és formált át világszerte, még a történelem hihetetlenül nagy kihívásokkal teli és viharos időszakában is.

A Küldetésben ez a száma ennek a 190 éves útnak a különböző pillanatait mutatja be, az európai kezdetektől az óceánokon történő átkelésekig, valamint Észak- és Dél-Amerika, Ázsia és Afrika kontinenseinek átszeléséig. A történetek kiemelik a folyamatosan változó helyzetekre való odafigyelést, Isten hívásának felismerését az idők jeleiben, és azt, hogy a társadalmi feszültségek, a háborúk és a klímaváltozás okozta kritikus globális problémákra nem várt módon merjünk reagálni.

A nővérek, a társult tagok és a missziókban részt vevő munkatársak együtt keresnek választ korunk válságaira, és tesznek tanúságot Isten feltétel nélküli, egyetemes szeretetéről. Ez közös, kegyelemmel teli utazás volt, és marad is a szeretet útján

Küldetésben 2023

A Boldogasszony Iskolanővérek (SSND) kiadványa

Generalátus, Róma, Olaszország
gerhardinger.org

Latin-Amerika és a Karib-szigetek Tartománya (ALC)
provinciaalc.org

Afrika Tartomány (AF)
africassnd.org

Atlantic-Midwest Tartomány (AM)
atlanticmidwest.org

Central Pacific Tartomány (CP)
ssndcentralpacific.org

AF, AM, és CP közös honlapja
ssnd.org

Bajor Tartomány (BY)
schulschwwestern.de

Osztrák-Olasz Tartomány (OR-IT) a Cseh-Szlovák Tartománnyal együtt (CE)
ssnd-austria.org
skolskesestry.cz

Magyar Tartomány (MG)
iskolanoverek.hu

Lengyel Tartomány (PO)
ssnd.pl

Szlovén Tartomány (SI)
notredamke.rkc.si

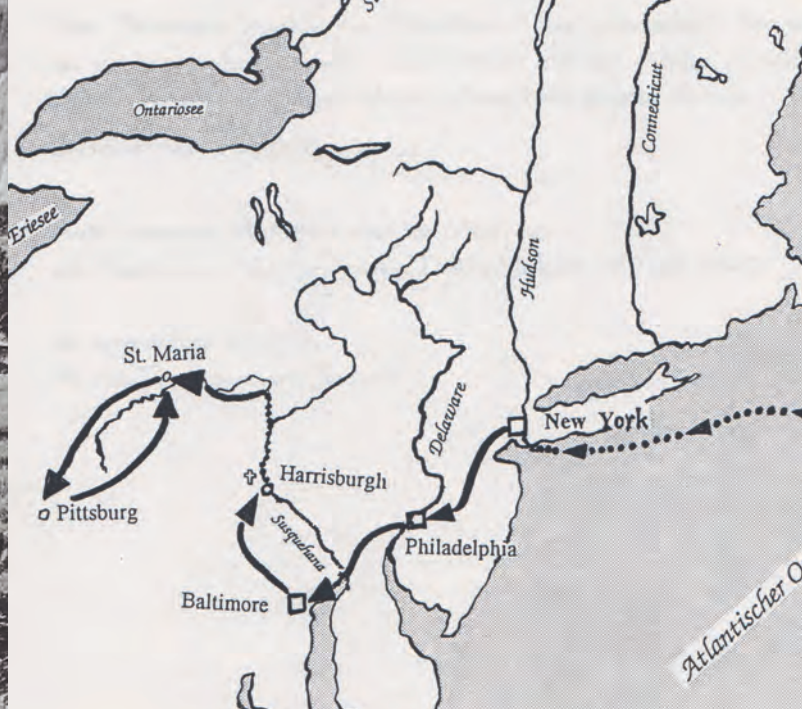
Szerkesztő: M. Karolina Müller nővér, SSND

Hálások vagyunk azoknak a nővéreknek és világi kollégáknak, akik a kiadványt angolra, majd angolról az egyes tartományok nyelvére fordították.

Köszönjük!

Ebben a számban ...

Magok elhíntése az Újvilágban	3	A karizmánk megélése	10
Az SSND története	4, 5	Gondolatok egy hajdani diaktól	11
A São José Kórház -		SZLOVÉNIA – Az SSND-lét új útjainak felfedezése	12, 13
Alapítvány és egy meg nem szűnő küldetés az Egészségügyben 6, 7		A rendszerváltás kihívásai az SSND Magyar Tartományában	14
Társult tagok: partnereink és barátaink	8	A Bajor Tartomány nővérei válaszolnak az ukrainai háború kihívásaira	15
Nemzetközi Shalom hálózat	9		
Mi rejlik még e mögött?	9		



Magok elhíntése az Újvilágban

Caelie Haines, Kommunikációs igazgató (Atlantic-Midwest Tartomány)

Miután 1833-ban a németországi Bajorországban megalapította a Kongregációt, Boldog Mária Terézia Gerhardinger anyja 1847-ben négy másik nővérrel, köztük Friess Mária Karolina nővérrel együtt Észak-Amerikába érkezett. A kezdeti nehézségeket követően, fontolgtatva, hogy hová szól a küldetésük, a nővérek a Maryland állambeli Baltimore-ba érkeztek. Lányiskolát alapítottak, az Institute of Notre Dame (IND) nevű intézményt. Boldog Terézia anyának, mint nemzetközi kongregációja vezetőjének vissza kellett térnie Németországba, ezért a 23 éves Karolina nővért bízta meg a Kongregáció észak-amerikai missziójának vezetésével. Az Iskolanővérek a kor szükségleteire a lánynevelés vállalásával válaszoltak, elsősorban elemi iskolákban, valamint árvaházakban, napközi otthonokban és ipari iskolákban. Ők képezték ki a jövő pedagógusait, és úttörő szerepet játszottak az óvodák fejlesztésében. A gyári munkás-lányok számára esti iskolákat alapítottak, amelyekben alapfokú oktatásban részesülhettek.

Karolina anyja vezetése alatt a Kongregáció észak-amerikai régiója virágzott, és terjeszkedett szinte az Egyesült Államokban és Kanadában. Most, 176 évvel azután, hogy Karolina anyja elfogadta küldetését, az SSND nővérek még mindig jelentős munkát végeznek ezekben az országokban és szerte a világon. Néhányan tradicionális iskolákban nevelnek. Mások innovatív oktatási módszereket vezettek be, mint például az angol, mint második nyelv oktatására szolgáló központok és a gyógyulófélben lévő nők számára létrehozott

otthonok, ahol gazdagíthatják mind az elméjüket, mind a lelküket. Az IND területén, ahol egykor Bol-

dog Terézia anyja is sétált, a tandíjmentes Caroline Központ biztosít ápolói és gyógyszerész szakképzéseket a helybeli nők számára.

Boldog Terézia anyja azt szerette volna, ha kongregációja olyan készségeket tanít a lányoknak, nőknek és a társadalom peremére szorult embereknek, amelyek jobb jövőt biztosíthatnak számukra. Ez a küldetés mindmáig érvényesnek tartjuk Észak-Amerikában, az Atlantic-Midwest és a Central Pacific Tartományban, amely számos amerikai államot, kanadai tartományokat, Angliát, Guamot és Japánt foglalja magában.

Friess Karolina anyja és iskolanővérek a kezdeti időkben - Észak-Amerikában.



Friess Karolina anyja és iskolanővérek a kezdeti időkben - Észak-Amerikában.



Jelentős események a Boldogasszony Iskolanővérek Kongregációjának életében

1833

Boldog Terezia, négy nővér és egy novícia New Yorkba érkezett, hogy válaszoljanak arra a meghívásra, amely arra szólította őket, hogy vállalják Észak-Amerikában a német bevándorlók gyermekeinek oktatását. Két héttel később megérkeztek a pennsylvániai St. Marys-be, és megnyitották az első észak-amerikai SSND-rendházat és iskolát. A nővérek hamarosan három iskolában tanítottak Baltimore-ban.

Október 24-én Karolina Gerhardinger, Barbara Weinzierl és Maria Blass a bajorországi Neunburg vorm Waldba költözött, hogy megkezdjék közösségi életüket, és a környékbeli lányokat tanítsák. Így született meg a Boldogasszony Iskolanővérek Kongregációja.

1847

1850

Boldog Terézia Milwaukee-ba küldte M. Karolina Friess anyát, hogy ott anyaházat nyisson.

1871

A Kulturkampf következtében Németország egyes részein bezárták az iskolanővéri házakat, ezért a nővéreket más országokba hívták és küldtek missziókba, többek között Angliába, a mai Cseh Köztársaság, Magyarország, Szerbia, Ausztria, Bajorország, Olaszország és Románia területére.

Az iskolanővérek megkezdtek a gyermekek tanítását és gondozását Ontario államban, a Szent Agatha árvaházban, a Kongregáció első kanadai missziójában.

1872-79

1879

A németországi Münchenben elhunyt Boldog Jézusról nevezett Mária Terezia Gerhardinger (1797-1879).

Megkezdődött az amerikai őslakos (indian) gyermekek közötti szolgálat.

1886

1892

I. világháború: A Kongregáción belüli kommunikáció megszakadt, azonban az iskolanővérek egységben maradtak. A háborút követően a háború sújtotta országokban élő iskolanővéreket támogatták a világ más részein élő rendtársaik.

A Wisconsin állambeli Milwaukee-ban elhunyt M. Karolina Friess anyja (1824-1892).

1914-18



Jelentős események a Boldogasszony Iskolanővérek Kongregációjának életében

1915

Az iskolanővéreket Svédországba és Svájcba hívták, hogy nyissanak rendházakat.

Észak-amerikai nővéreket hívtak Puerto Ricóba, hogy ott missziót nyissanak.

1931

Európában és Észak-Amerikában több mint 10 000 iskolanővér ünnepelte a Kongregáció centenáriumát.

1933

A nemzetiszocializmus térnyerésével és a II. világháború kitérésével több európai országban sok száz iskolanővert bocsátottak el tanári állásából. A nővérek egy része új szolgálatot vállalt hazájában vagy más országokban, az Atlanti-óceán mindkét partján.

1933-45

1935, 1937

Az iskolanővéreket Dél-Amerikába hívták, hogy Braziliában gyermekeket tanítsanak.

1938

II. világháború: A Kongregáción belüli kommunikáció megszakadt, azonban az iskolanővérek megőrizték a Kongregáció egységét. A háború után a háború sújtotta országokban élő iskolanővéreket a világ más részein élő rendtársaik támogatták.

Hívásra nővérek érkeztek Argentínába, hogy ott missziót nyissanak.

1939-45

A kommunizmus kelet-európai térnyerése radikális változásokat idézett elő az iskolanővérek életében és szolgálatában Kelet-Németországban, Csehszlovákiában, Magyarországon, Lengyelországban, Romániában és Jugoszláviában.

1945

1948

Hívásra nővérek érkeztek a Japán Kiotóba, hogy ott missziót nyissanak.

Hívásra nővérek érkeztek Guam szigetére, hogy Yona-ban missziót nyissanak.

1950

Hívásra a nővérek Rómába érkeztek, és megnyitották az első római rendházat.



Jelentős események a Boldogasszony Iskolanővérek Kongregációjának életében

Hivásra nővérek érkeztek a hondurasi El Prograsóba, ahol megnyitották az első közép-amerikai missziót.

1956

A Kongregáció Generalátusát (központi anyaházat) Münchenből Romába költöztették.

1957

A berlini fal megepitése 28 evre megszüntette a kapcsolatot a Berlini Tartomány és a Kelet-Berlini Régió nővérei között.

1961

XXIII. Janos papa felszólította az Egyesült Államok minden női és férfi szerzetesközösségét, hogy egy évtizeden belül tagjaik 10 százalékát küldjék missziós szolgálatra Latin-Amerikába.

1961

Hivásra iskolanővérek érkeztek Latin-Amerikába, hogy missziókat nyissanak Bolíviában, Guatemalában, Kolumbiában, Chilében, Peruban és Paraguayban.

1961-66

A második vatikáni zsinat: VI. Pál papa 1965. október 28-an hirdette ki a Perfectae Caritatis című dekretumot a szerzetesi élet átalakításáról és megújításáról.

1962-65

Az iskolanővérek új rendi ruhát kezdtek viselni.

1963

Az általános káptalan jóváhagyta a II. vatikáni zsinat szellemében és dekretumaiban foglaltak alapján írt Küldetéstek Van-t, az új Konstitúciót és Általános Direktóriumot.

1970

Hivásra iskolanővérek érkeztek Afrikába, hogy missziókat nyissanak Libériában, Sierra Leoneban, Ghanában, Kenyában és Nigériában.

1970-74

Az első iskolanővéri társult tagok elköteleződése a Kongregáció iránt.

1976

Jézusról nevezett Mária Terézia Gerhardinger boldogga avatása Romában

1985

A Szerzetesi és Világi Intézmények Kongregációja jóváhagyta Küldetéstek Van-t.

1986

A Küldetéstek Van jóváhagyását követő első általános káptalan témája a „szegények gondjait magunkéva tesszük” irányvonal volt.

1987



Jelentős események a Boldogasszony Iskolanővérek Kongregációjának életében

1989

A berlini fal leomlása radikális változásokat indított el Kelet-Európa országaiban.

Az első afrikai noviciák fogadása

1990

Az SSND megkapta az NGO (nem kormányzati szervezet) státuszt az Egyesült Nemzetek Szervezetében.

1993

Megkezdte munkáját a Shalom, az Igazságosságért, a Békeért és a Teremtés Épségeért alapított Nemzetközi Halozat.

1994

2002

21. Általános Káptalan a németországi Freisingben

2007

Az iskolanővérek hivásra a mai Dél-Szudán területére érkeztek, ahol a Szolidaritás Dél-Szudánért program keretében szolgálnak.

2008

Az Afrika Körzet Afrika Tartományként folytatta szolgálatát.

2011

23. Általános Káptalan az olaszországi Arriccia-ban

2012

2016

A kongregációs noviciátus létrehozása Romában (Olaszország)

24. Általános Káptalan Marriottsville-ben, Maryland állam, USA

2017

2020

Újabb elköteleződés a dél-szudáni szolgálat mellett

Döntés a Laudato Si' melletti, kongregáció szintű elköteleződésről

2021

2023

25. Általános Káptalan Romában, a Boldogasszony Iskolanővérek alapításának 190. évfordulójának évében



A São José Kórház - Alapítvány és egy meg- nem szűnő küldetés az Egészségügyben

*Isolene Lofi nővér, SSND, São José Kórház
főigazgatója, Latin-Amerika és a Karib-szigetek
Tartománya*

A São José Kórház a brazíliai Criciúmában (Santa Catarina, Brazília), az SSND tulajdonaként és szponzorálásával, 1936-ban nyitotta meg kapuit. Az elmúlt 87 év során a kórház folyamatosan növekedett, alkalmazkodott és bővült az idők változásaihoz igazodva. Kezdetben az intézmény mindössze 20 betegszobával és néhány kezelőszobával rendelkezett. Ma már 47 000 négyzetméteren a város egyik legnagyobb kórháza.

A világ jelentősen átalakult a kórház alapítása óta, ami továbbra is a változó igényeket követi.



Jelenleg egy új szárny építésén dolgoznak, amely a térség több mint egymillió főre becsült lakosságát szolgálja ki. Az intézmény 1580 alkalmazottal és 300 szakorvossal rendelkezik.

Mint oktatási intézmény, a São José Kórház orvosi rezidensképzést is kínál: évente körülbelül 1000 orvosgyakornok fordul meg a kórház termeiben. A páciensek évről-évre különféle orvosi szakellátásokban részesülnek: kardiológia, onkológia, ortopédia, idegsebészet és transzplantáció. Az itt ápoltak mintegy 96%-át a brazil kormány támogatásával látják el.

A São José Kórház több mint nyolc évtizede váltja életté az SSND karizmáját. A brazil nővérek magasan képzett személyzete és orvosai révén büszkék arra, hogy olyan gondozási körülményeket biztosítsanak, amelyek középpontjában a betegek és egyedi szükségleteik állnak, elősegítve a fizikai, érzelmi és lelki gyógyulásukat.

Kongregációként arra kaptunk meghívást, hogy gondoskodjunk a világ szükségleteiről, és abban a meggyőződésben éljünk, hogy a világ a béke, a közösség és az egészség színterévé válik.

A São José Kórház az évek során számos kihívással nézett szembe, amelyekre hűséggel és bátorsággal válaszolt. Ennek eredményeképpen a kórházat az egész régióban és az államban tisztelik és becsülik az általa biztosított szolgálatokért.

A brazil iskolanővéri közösség úgy véli, hogy a São José de Criciúma Kórház mindig igyekezett válaszolni az idők jeleire, és ehhez alapítónktól kapott inspirációt: "Isten minden műve lassan és fájdalmasan halad előbbre, de aztán annál biztosabban áll, és annál pompásabban virágzik." (MT 2277)

2022:

216.141

Betegfelvétel

22.237

Ellátott beteg

11.211

Műtét

702.057

Laboratóriumi vizsgálat

**A betegfelvételek és beavatkozások
96 %-át a brazil kormány támogatta.**



A Sao Jose kórházban szolgáló iskolanővérek



Társult tagok: partnereink és barátaink

Trudy Hamilton, Kommunikációs igazgató, Central Pacific Tartomány

A társult tagok olyan világi nők és férfiak, akik a mindennapokban élik a iskolanővéri (SSND) küldetést és lelkiséget, amely Boldog Terézia anyának, az SSND alapítójának karizmájában és elképzeléseiben gyökerezik. A társult tagok a nővérekkel együtt folytatják küldetésüket.

A társult tagok és a nővérek arra hivatottak, hogy bátorsággal, merészen és reménnyel válaszoljanak világunk sürgető problémáira. Együtt figyelnek a nők, a fiatalok és a perifériára került emberek szükségleteire. Kathy Schmittgens nővér, a Central Pacific Tartomány (CP) társult tagjainak egyik vezetője így fogalmazott: „Az SSND evangéliumi elköteleződésének szerves része az igazságosságért, a békéért és a teremtés védelméért folytatott munkánk”.

„Olyan lelki kapcsolódás bontakozik ki, amely kölcsönösen egymást gazdagító és egyben kihívást jelentő. A társult tagok és a nővérek, a béke, a remény, az igazságosság és a szeretet embereiként, megosztják egymással ajándékaikat, imáikat és a hit iránti elköteleződésüket” - mondta Anne Carey, a CP társult tagok társelnöke. „Ez a szoros kapcsolat az egységre és a sokféleségre reflektál, előmozdítva Jézus küldetését Boldog Terézia anya szellemiségében”.

A Boldogasszony Iskolanővérek 1970-ben kezdték fontolóra venni a társult tagság lehetőségének megteremtését, amikor a II. vatikáni zsinat a világiak egyházban történő aktívabb szerepvállalására szólított fel. Az észak-amerikai társult tagok szabályai 1976-ban születtek meg, és az első hat társult tag 1977-ben tett esküt.

A CP Tartományban több mint 300 társult tag éli az evangéliumot, és hirdeti Boldog Terézia és Karolina anya karizmáját, 16 államban, Guam szigetén és Japánban.

„Ahogy mi, nővérek folyamatosan fejlődünk, úgy alakulnak a társult tagjaink szükségletei is” - mondta Anne. „Különösen a világvárvány alatt kellett kreatívnak lennünk, amikor a társult tagok nem tudtak személyesen találkozni, így új módokat kellett találnunk arra, hogyan tudnánk mégis együtt lenni az imádságban, a közösségben és a szolgálatban.”

„Sok mindent, amit a világvárvány idején alkalmaztunk, ma is használunk” - mondta Kathy nővér. „Amunkatársak online találkoznak a személyes megbeszélések közötti időszakokban. Sokan úgy érzik, hogy az online összejövetelek olyan közösséget teremtettek, amire nem lett volna lehetőségük, ha csak évente 2-3 alkalommal találkoznak. A spanyolul beszélő társult tagok a világ minden tájáról hívtak meg más társult tagokat is, hogy vegyenek részt az online közösségi eseményeken. Emellett egy új online orientációs programot is kidolgoztunk számukra. A nővérek közül sokan csatlakoznak hozzánk ezeken a alkalmakon.”

„A munkatársak egyéni és különleges talentumaikat arra használják, hogy segítsenek a változó igények kielégítésében, szolgálva a helyi közösségekben és azon túl is” - fogalmazott Anne. „Nagyra értékelték a lehetőséget, hogy részt vehettek a kongregáció-szintű és az Általános Káptalant előkészítő dialógusokban. Arra kaptak meghívást, hogy velünk együtt Laudato Si' Kongregációvá váljanak.” Ajánljuk figyelmükbe a társult tagok történeteit, hogy többet tudjanak meg munkájukról és a világunkra gyakorolt hatásukról. stories

„Nap mint nap korlátokat és határokat lépünk át. Szeretettel várjuk azokat a 21 éves kort betöltött nőket és férfiakat, akik társult tagként, az SSND karizmájával összhangban szeretnék megosztani hitük erejét.” - mondta Kathy nővér.

Nemzetközi Shalom hálózat

Marinez Capra nővér, SSND,
Nemzetközi Shalom/JPIC hálózat koordinátor

Az igazságosság, a béke és a globális felelősségvállalás karizmánkban gyökerezik, és Boldogasszony Iskolanővéreként életünk és szolgálataink középpontjában áll. Az Általános Káptalan irányelvei folyamatosan arra hívnak bennünket, helyi és kongregációs szinten, hogy „felépüljön a béke, az igazságosság és a szeretet világa” (K/17). A (19. Általános Káptalan) Irányvonala és Határozatai alapján született meg 1994-ben a Nemzetközi Shalom Hálózatunk, amely aktívan és bátran dolgozik az igazságosság, a béke és a teremtés épsége érdekében globalizált világunkban, személyes, közösségi, nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt.

A Nemzetközi Shalom Hálózat 29 éves fennállása alatt hálával ismerjük el, hogy hálózatunk öt földrészen működő szervezetként, más nemzetközi partnereinken keresztül hogyan működött együtt a béke, az igazságosság és az ökológiai nevelés, az emberi jogok, a migránsok és menekültek, a diszkrimináció, az őslakos közösségek, az emberi jogok megsértése és a rasszizmus elleni küzdelem, a gyógyítás és a szegénység területén. A Shalom - mint életmód - fokozta tudatosságunkat a globális kérdésekkel kapcsolatban, és arra hívott minket, hogy az evangéliumi értékek még hitelesebb megélésére törekedjünk.

A 2021-es iskolanővéri elköteleződésünk óta, amely szerint Laudato Si' Kongregációvá válunk, a Nemzetközi Shalom Hálózat továbbra is foglalkozik az éghajlatváltozás okozta válsághelyzetekkel, így válaszolva a szegények és a Föld kiáltására. Ez újabb konkrét lehetőséget jelent a mélyebb megtérésre és az átformáló cselekvésre egy fenntarthatóbb jövőért.

Legyen a Shalom-hálózatunk a tűz, amely lángra lobbantja szenvedélyünket és reményünket a jövőt illetően, miközben a világot átölelő közösség prófétai tanúságtételét éljük.



Mi rejlik még e mögött?

Beatriz Martínez García nővér,
SSND, ENSZ-NGO képviselő



Idén ünnepeljük az SSND ENSZ-ben végzett szolgálatának 30 éves évfordulóját. A Tájékoztatási Főosztály 1993-ban fogadta el Kongregációnként, a Gazdasági és Szociális Tanács pedig 1998-ban adta meg nekünk a különleges tanácsadói státuszt. Nemzetközi kongregációként ezek a társulások teszik lehetővé számunkra, hogy a globális közösség sürgős szükségleteire felhívjuk az ENSZ-tagállamok figyelmét, és karizmánk ajándékát, az evangélium értékeit az ENSZ tanácskozásain és döntéseiben is képviselhessek.

30 éve dolgozunk a Shalom Hálózattal és más nem kormányzati szervezetekkel együttműködve a lányok, az emberkereskedelem áldozatai, az őslakosok, a bevándorlók, a menekültek, a hajléktalanok oktatásáért és érdekvédelméért, a társadalmi és éghajlati igazságosságért. Ethel Howley, Ann Scholz, Eileen Reilly és Beatriz Martínez-Garcia nővérek, civil szervezetek képviselői, már több száz nővért, kollégát és diákot kísértek el az ENSZ rendezvényeire. A Negyedik Női Konferencia Pekingben, a Szociális Fenntarthatósági Világcsúcs Koppenhágában, a braziliai Föld-csúcstalálkozó, a nők helyzetével foglalkozó bizottságok, az őslakosok állandó fóruma, az ENSZ vízügyi konferenciája New Yorkban csak néhány példa ezekre az eseményekre.

A következő szavakkal jellemezném az SSND munkáját az ENSZ-ben: elkötelezettség, kockázat, bizalom, szeretet, átformálódás, küzdelem, oktatás, együttműködés, remény és szóvá tétel. Ön milyen szavakkal egészítené ki ezt a felsorolást?

Ez remek alkalom arra, hogy feltegyük magunknak a kérdést:

- *Hogyan befolyásolta az ENSZ-ben való jelenlétünk közösségeinket és szolgálatainkat?*
- *Hogyan tudunk együttműködni másokkal azért, hogy jelenlétünk és a hangunk felerősödjék?*
- *Mire hív minket Isten; mit kell tennünk vagy változtatnunk az ENSZ-ben végzett szolgálatunkkal kapcsolatban?*



A karizmánk megélése

Monica Benedict nővér, SSND, Afrika Tartomány

Gambia

Martha Mendy igazán hálás a lehetőségért, hogy a Boldogasszony Iskolanővérekkel dolgozhat a gambiai Somában található iskolában, így is viszonzva azt a sok jóságot, amit kapott a nővérektől. A megélt tapasztalatok arra hívták, hogy kamatoztassa tudását, és ezzel segítsen másokat is. Az iskolanővéreknek köszönhetően sajátította el a varrónői ismereteket.

Martha szoros kapcsolatot ápol a nővérekkel, akik meghallgatják és vezetik őt a nehézségek idején. „A nővérek voltak a tanítóim, akik segítségével elsajátíthattam a szabási és nyakkendőkészítéshez szükséges készségeket. Többeket is tanítottak. Elmondhatom, hogy a tőlük kapott képzésből élek.” - meséli Martha.

Martha szívesen gondol vissza arra a számtalan alkalomra, amikor a nővérek meghívták őt, hogy csatlakozzon a diákokhoz az iskolai kirándulásokon, imádkozzon velük, és vegyen részt a játékokban. Mindezeket kiváltsággént és felüdülésként élte meg.

Martha a következő gondolatokkal folytatta: „A nővérekkel eltöltött években ismertem meg az igazságosságot, a béke, az egység és a szeretet értékeit. Emellett, ugyan nem tökéletesen, de megtanultam angolul beszélni. S rendkívül hálás vagyok a velük való jó kapcsolatért”. Martha örömmel osztja meg a tanultakat a kilencedikes diákokkal, és illemtanra tanítja őket. Reméli, hogy továbbra is együtt dolgozhat a nővérekkel, és ahol szükséges, segíthet a diákoknak.

Martha lelkesedik az SSND karizmájának továbbadásáért és azért, hogy segítsen másoknak felfedezni az Istentől kapott lehetőségeiket. „Folytatom a nővérektől tanult készségek és helyes értékek átadását” – fogalmazott.

Ghana

A ghánai Sunyani-ban, a Notre Dame Lánygimnáziumban eltöltött négy év jelentős hatással volt a végzősök életére. Az egyik fiatalasszony nagy lelkesedéssel emlékezett vissza a nyugodt iskolai légkörre, arra a békére, amely az iskolai környezetet a tanítás

és a tanulás szempontjából oly kedvessé teszi. „Az alma materem a nyugalom és a szépség otthona volt” - mondta.

Szeretettel idézte fel a nővérekkel és az iskolai közösséggel való kapcsolatát. Mindez rendkívül meghatározó volt számára. „Olyan volt, mintha egy család lennénk, és így könnyebben ment a tanulás. A nővérek a legjobb tudásuk szerint foglalkoztak velünk, amivel felvérteztek bennünket a jövőre.” - mesélte.

„A nővérek fiatal tanítványként megtanítottak minket a fegyelem, az igazság, az őszinteség és a szeretet értékeire; felkészítettek minket arra, hogy olyan nőkké váljunk, akik nemzetépítők és példaképek a társadalomban. Ezek az értékek azóta is szerves részét képezik az életemnek”. Az iskolanővéri nevelést az teszi különlegessé és értékessé, hogy holisztikus módon történik. „Az iskolanővérek nemcsak nevelést, hanem életvezetési és lelki útmutatást is adtak nekünk”.



Gondolatok egy hajdani diáktól

Kasia, a lengyelországi Boldogasszony Iskolanővérek egykori diákja

Az iskolai évek alatt az SSND kollégiumában laktam. Különösen fontos volt számomra a közösség megélése, melyet a közösségépítő találkozók, kirándulások, imaórák, zárándoklatok és kirándulások során tapasztalhattam meg. Hálatelt szívvel éltem meg a nővérek támogatását, különösen a vizsgák alatt.

Nagy örömet jelentett számomra az a lehetőség, hogy önkéntes munkát végezhetek gyerekek és fiatalok körében. Megtanultam, hogyan kell kezelni egy-egy sajátos helyzetet a gyermekekkel, pedagógiai tapasztalatokat szereztem, és megtapasztalhattam azt az érzést is, hogy önzetlenül segíthetek és támasza lehetek másoknak. Megtapasztaltam, hogy a nővérek őszintén törődnek az egész emberrel, és segítenek a megkülönböztetésben; fontos volt számomra, hogy a nővérek kísérjenek.

A nővérek szóval és jó példájukkal adták át a diákoknak az értékeket. A Jézussal való élet örömteli tanúságtétele nyilvánvaló volt; a nővérek mindig készek voltak meghallgatni, beszélgetni. Szívesen osztották meg élettapasztalataikat. Olyan jó gyakorlatokat tanultam, mint a környezetemre való odafigyelés, a rend megőrzése és a környezettel való törődés.

Megértettem az Eucharisztia és az olyan ünnepek, mint a karácsony spirituális dimenzióját is. Kifejezetten örömteli eseménynek éltem meg a közösen eltöltött vacsorát szentesten és a színházi előadásokat, ahol a nővérek együtt játszottak velünk, és az előadások utáni beszélgetéseket, amelyeken a hit kérdéseit vitattuk meg. Saját kápolnánk volt, ahová elvonulhattunk, leülhettünk és egyszerűen csak imádkozhattunk.

A nővérek képesek voltak előhozni belőlünk a jót és a szépet. Megtanultam, hogyan folytassam ezt az életemben és a diákjaimmal való kapcsolataimban egyaránt. A kollégiumi életem során nagyon mély kapcsolatokat és barátságokat kötöttem, amelyek azóta is életem egyik erőforrását jelentik.

Majd sok évvel később, amikor a doktori disszertációmát védtem, meghívtam mindazokat az embereket, akik fontosak voltak számomra, és elképzelni sem tudtam, hogy a nővérek ne legyenek jelen ebben a fontos pillanatban. Végezetül szeretném megjegyezni, hogy jelenleg azt vizsgálom, hogy az a férfi, akivel megismerkedtem, megfelelő jelölt-e számomra férjnek. Nagyon szívesen elhoznám őt a nővérekhez, hogy segítsenek nekem ebben a megkülönböztetésben.



SZLOVÉNIA – Az SSND-lét új útjainak felfedezése

Darija Krhin nővér, SSND, Szlovén Tartomány

1886-ban érkeztek az első iskolanővérek Szlovéniába, a Novo Mesto melletti Smihelbe. Noha kezdetben nehéz körülmények között éltek, azonnal megkezdték nevelői apostolkodásukat, először siket és beszédhibás gyermekekkel foglalkoztak, majd óvodákban, elemi iskolában dolgoztak, és különböző programokat, nyelvtanfolyamokat szerveztek fiatal nők számára. Nevelőmunkájuk virágzott, és különböző helyeken nyitottak alintézményeket. 1888-ban megnyílt iskolakomplexumunk Trnovolirska Bisticán, mely számos nevelési lehetőséget kínált. A nővérek büszkék voltak arra, hogy ennyi gyermeket és fiatalot nevelhettek.

A második világháború alaposan felborította ezt a csendéletet, és szorongással, aggodalommal töltötte el a nővéreket, gyermekeket az intézményekben. Egyik pillanatról a másikra, vagy nagyon rövid időn belül, el kellett hagyniuk iskoláikat, odahagyva minden holmijukat. A smiheli nővéreket egy ódon kastélyban helyezték el, víz és villany nélkül. A kommunista kormány ugyanis abban reménykedett, hogy előbb-utóbb meghalnak. De egyetlen nővér sem hunyt el ebben az időben. Sikerült apostoli szolgálatot találniuk a plébániákon. Mivel tanárok voltak, felkérték őket, hogy tanítsanak hittant, vezessék a templomi kórusokat, adjanak magán zeneórákat, és szolgáljanak házvezetőnőként a

plébániákon és a püspöki házban.

A megélhetésükért keményen dolgoztak az állami mezőgazdasági szövetkezetben, néhányan pedig az államigazgatásban helyezkedtek el. A kommunista kormány egyes nővereinket ok nélkül bebörtönözte.



A megfélemlítés fájdalmas volt, és miután kiengedték őket, soha nem beszéltek a történekről, mert a fenyegetettség érzése oly szörnyű volt.

A Trnovo-Ilirska Bistrica-i nővérek a nagy létesítményük egy egészen kis szegletébe kerültek. Csak néhány személyes holmijukat vihették magukkal. Abban az időben súlyos inzultusokat szenvedtek el ugyanazon gyerekektől, akiket éppen ők neveltek, mert arra kényszerítették őket, hogy a tanáraik ellen forduljanak. A környékbeliek titokban segítettek nekik, étellel és egyéb dolgokkal látták el őket. A megaláztatás, a rossz bánásmód ellenére - rejtett körülmények között - folytatták nevelőmunkájukat. Emellett földet műveltek, hogy legyen elég élelmük. Ez maradt az egyetlen olyan helyünk, ahol a nővérek az első érkezésük óta éltek.

Szlovénia 1991-es függetlenné válása után visszakaptuk elkobzott ingatlanjainkat. Itt, Ilirska Bistricán van egy lelkigyakorlatos házunk, melynek neve Terézia Anya Otthon. Minden korosztályból érkeznek hozzánk. Vannak, akiknek a lelkigyakorlatát nővérek vezetik, és más felekezetekkel együttműködünk. Nővéreink közül néhányan rendi szolgálatot végeznek, mások hittant oktatnak, pasztorációs szolgálatot végeznek a plébániákon, lányoknak tartanak gyakorlati műhelyeket, a Caritas-szal dolgoznak, önszolgálati csoportokat vezetnek, időseket látogatnak, stb.

Mindez pedig megerősíti azt a meggyőződésünket, hogy minden tekintetben pedagógusok vagyunk; mivel nem rendelkezünk saját iskolákkal, olyan területeken is nevelünk, ahol nagy a szükség.



A rendszerváltás kihívásai az SSND Magyar Tartományában



Ivanics M. Andrea nővér, SSND, Tartományfőnöknő, Magyar Tartomány

Magyarország kommunista vezetése 1948-ban államosította a tanítórendek intézményeit. A Magyar Katolikus Püspöki kar és a kommunista kormány közötti, 1950-es megállapodás értelmében négy szerzetesrend működhetett a kommunista Magyarországon, igen szigorú állami ellenőrzés mellett. 1950-től az SSND Magyar Tartományának csak két rendházában lakhattak nővérek, erősen csökkentett létszámban (49 nővér), miközben ekkor 362 magyar nővér tartozott az SSND-hez. Az akkori tartományi vezetés kénytelen volt sok száz nővért a közösségből „eltávolítani”.

1989 őszén Magyarországon megszűnt a kommunizmus. 1990 elején Magyarország és a Szentszék hivatalosan is diplomáciai kapcsolatot létesített egymással. Szolgálati területeink bővültek, több új rendházat alapítottunk, visszakérhettünk egykori intézményeink közül néhányat. A várva várt szabadság azonban csalódottságot okozott sok, fogadalmait a Magyar Tartomány közösségén kívül is hűségesen élő, a visszatérés mellett döntő rendtársunkban. 1948-ig a régi Szabályunk, a II. Vatikáni Zsinat előtti iránymutatások és régi rendi szokások szerint élték szerzetesi életüket, ezért sokszor nem értették és nem, vagy csak fenntartásokkal fogadták el a Küldetéstek van és a II. Vatikáni Zsinat irányelvei alapján megújult közösségi életünket és új szolgálataink szervezését.

A rendszerváltás azonban kihívást jelentett a közösségben élő nővéreink számára is, akik addig -politikai okok miatt - egy nagyon zárt közösségben éltek, a külvilágtól való állandó fenyegetettség alatt. A nyitás, amelyet a két közösségünknek meg kellett tennie, évtizedekig elképzelhetetlen volt. További kihívást jelentett, hogy 1989-ig a két középiskolánk diákjai keresztény értékrendet valló családokból érkeztek, akik közül sokan - szüleik politikai nézetei miatt - nem nyertek volna felvételt állami középiskolákba. A rendszerváltást követően a társadalom egy része nagy érdeklődést mutatott a keresztény értékrend, valamint a vallásos oktatás-nevelés iránt.

Miközben a kommunizmus éveiben felnőtté vált egy olyan generáció, amelynek döntő része egyáltalán nem találkozott a vallásgyakorlás semmilyen formájával vagy igényével. Egyre több, alapvető hitbeli tudással nem rendelkező, hagyományos keresztény értékeket nem ismerő diák érkezett intézményeinkbe, akiket szüleik kizárólag a jó nevelés érdekében írtak be hozzánk. Ezeket a gyermekeket (és szüleiket is) új módon, kellő rugalmassággal és türelemmel kellett fogadnunk.

Túl kellett lépnünk saját „zártágunkon:” Nyitottá kellett válnunk az iskoláinkon kívüli világ, az adott településen élők, a más felekezethez tartozók, a nem vallásos emberek felé is. Át kellett lépnünk a félelmeinken és bizalmatlanságunkon, hogy a különböző egyházi és világi, kulturális, szociális és egyéb szervezetekkel, intézményekkel együttműködve szolgálhassuk azokat, akikhez Isten küld bennünket.

Tantestületeink összetétele alapvetően megváltozott, a civil kollégáink száma (aránya) jelentősen megnőtt, majd lassan kisebbségbe kerültünk saját intézményeinkben. Meg kellett tanulnunk a nem szerzetes munkatársakkal történő, a kölcsönös bizalmon és megbecsülésen alapuló együttműködést. 1989-ig a rendi közösségben élő nővérek évtizedeken át kizárólag kamaszokkal foglalkoztak, ezért át kellett „programoznunk” a gondolkodásmódunkat, hogy alkalmassá váljunk az óvodás-és általános iskoláskorúak, később pedig a fiatal felnőttek szolgálatára is.

Országunk és tartományunk történelmének eseményei újból és újból a Küldetéstek van szavaira emlékeztetnek bennünket: „Mélységes hittől és igaz nagylelkűségtől készítette Terézia anyja a végsőket is meg merte kockáztatni, hogy az inséggel ott találkozzék, ahová éppen hívták. Az ő szellemében válaszolunk Isten... hívására.” (K/24.)

A Bajor Tartomány nővérei válaszolnak az ukrajnai háború kihívásaira

Annemarie Bernhard nővér, SSND, Tartományi Tanácsos, Bajor Tartomány



2022. február 24-én megkezdődött az orosz csapatok bevonulása Ukrajnába.

Mindössze néhány nap múlva megérkeztek Németországba az első menekültek, főként nők és gyermekek. A férfiak a hadkötelezettség miatt otthon maradtak.

Sürgősen gondoskodni kellett a lakhatásról; egyes közösségek saját házaikba fogadták a menekülteket. Mindenütt adománygyűjtési és segélykampányok indultak.

A kialakult helyzetet elsősorban a gyermekek szenvedték meg. Meg kellett szervezni a felügyeletüket és az oktatásuk folytonosságát.

Iskolánk, a müncheni Theresia-Gerhardinger-Gymnasium am Anger egyik tanára felvette a kapcsolatot egy ukrán-német tanárnővel, aki két kollégájával együtt kész volt nálunk tanítani. Rövid időn belül két osztályt is sikerült elindítanunk a 14-16 éves ukrán lányok számára. A nyelvórákat azonnal megkezdtük német és angol nyelven, de más, nyelvi szempontból kevésbé intenzív tantárgyakat is tanítottunk, mint például művészet, sport, zene.

Ukrán gyerekek is jártak az általános iskolánkba

és óvodába, ahol speciális nyelvi támogatásban részesülhettek. Számukra az iskola biztonságot és normalitást jelentett a háború és a menekülés okozta traumatikus élmények után.

A kialakult helyzet az iskolanővérek beszámolóira emlékeztet, amelyek a II. világháborút követő időszakról szólnak. Akkoriban a náci kormány minden vallási közösséget eltiltott az oktatástól. Közvetlenül a háború befejezése után az Iskolanővérek újra megnyithatták az oktatási intézményeiket a lerombolt München közepén, amelyekben a traumatizált lányok újra otthonra találhattak. Az egykori diákok hálával emlékeznek vissza erre az időszakra.

A nővérek és a szegények élelmezését végző segítők is tapasztalják a háború okozta megváltozott körülményeket. Naponta 40-70 ember - hajléktalanok, szegények, menekültek - érkezik a csomagolt ebéd átvételére. Ruhaneműt is biztosítanak. A segítséget kérők száma nagyjából megduplázódott a háború kezdete, 2022 óta.

Akárcsak alapítónk, Jézusról nevezett Boldog Gerhardinger Terézia anya, valamint elmúlt 190 év gyakorlatának megfelelően, a nővéreink is igyekeznek válaszolni a jelenlegi szükségletekre, sok önkéntest bevonva.





27 országban szolgálnak nővéreink:

- Argentína • Ausztria • Belorusszia • Brazília • Kanada
- Cseh Köztársaság • Anglia • Németország • Ghána • Guam • Honduras • Magyarország • Olaszország • Japán • Kenya
- Nigéria • Paraguay • Peru • Lengyelország • Puerto Rico
- Románia • Szerbia • Sierra Leone • Szlovénia • Dél-Szudán
- Gambia • Amerikai Egyesült Államok



**A Boldogasszony Iskolanővérek
Generalátusa,
Via della Stazione Aurelia, 95
00165 Róma,
Olaszország**

Nevelés által megváltoztatható a világ

